

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מ.

עין משפט
נר מצוה

וכן אמר רבה גרם. רש"י גרם וכן אמר רב ופליג אמר"ד צ"ל מי שמת (ב"ב דף קמ"ג) ושם ד"ה לה) נכסים ששכחו מחמת עמלמן של אחין השבח לעמלמן וקאמר דאפי' שזכו מחמת טרחם של משצתיין כי הכא דשחל פדריסא השצתינו לאמלע והוה מימיה שחולק רבא על רב דהתם רבא קאמר ולא

מיימי התם מילמיה דרבא ונראה דגרס רבא וכן צפסר ר"ת ולא מדברי רב חסדא הוא (ה) שהגמ' מציא שמעשה כיוצא בזה בא לפני רבה ופסק דהשצתינו לאמלע כמו רב חסדא והציאו הגמרא משום קושית אביי דא"ל צ"ל רבא לרבה מי דמי כו' ולא חשש רבה מקושיותיו וכן דהשצתינו לאמלע: **אמר רבא** פסק של רב חסדא ומטעם לקמיה דרבי אמר: **וכי מה אכפת להו' לעבדבדי** וטעמיהו דרבהן מפרש צירושלמי הני עכברי רשעי' מינהו כד חמיין עיבור לא מסתייהו דלכלי אלא קריין למצריהו דלכלי עמהו והא דלמרינן בגמרא אמרו לו הריבא אובדות מהם הרבה מתפורות מהם י"ל דלדברי רבא קאמר אפילו לית ו' לך טעמא דמפרש צירושלמי מ"מ הרבה אובדות מהם:

א"ר לבור בלבד. וא"ת אס כן צפחות מכור נמי יוציא כמו לכו וי"ל דאין להם ריוח להטמן צפחות ומ"מ לפי חשבון הראוי להסתגר יוציא דלי אפטר שלא יתחסרו: **והא"ר** שאינו קלוף ג' סאין אבדו. וא"ת ואמאי לא חשיב צפחותינן אורו שאינו קלוף עם זרע פשתן כיון דלית להו חד שיעורא וי"ל דפשוט לו דצאורו מתחסר כל כך וצרישא גבי אורו קלוף לא חשיב זרע פשתן קלוף דשחל דינס חלוק:

מדה מרובה י' בורין. וא"ת אפי' ג' בורין או ג' מתנפחין לפי חשבון הסכומות העולה להם וי"ל דצ"י בורין עולה להם הנפוח חסרון של כור אחד ולא יוציא להם חסרות היינו כל החסרון לחסרון של כור אחד לא יוציא ולהכי נקט י' כורים לאפוקי פחות:

יוחנן עשרה בורין תניא גמי הכי כמה מדה מרובה עשרה בורין תני תנא קמיה דרב נחמן בד"א שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו אבל מדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך ביתו אינו יוציא לו חסרות מפני שמותירות א"ל וכי בשופטני עסקינן דיהבי בכיילא רבא ושקלי בכיילא זוטא דלמא בימות הגורן קאמרת "בד"א שמדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגורן אבל מדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגושמים אינו יוציא לו חסרון מפני שמותירות א"ל רב פפא לאביי א"כ לפקע כדא הוה עובדא ופקע כדא אבע"א משום איצצא: **מתני'** יוציא לו שתות לייין ר"י אומר חומש י"וציא לו שלשה לוגין שמן למאה לוג ומחצה שמרים לוג ומחצה בלע אם היה שמן מוזקק אינו יוציא לו שמרים אם היו קנקנים ישנים אינו יוציא לו בלע ר"י אומר אף להמוכר א' שמן מוזקק לחבירו כל ימות השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה: **גמ'** ולא פליגי ס'מר כי אתריה ומר כי אתריה באתריה דמר חפו בקירא ולא מייץ טפי באתריה דמר חפו בכופרא ומייץ טפי איבעית אימא משום גריגשתא הא מייצא טפי והא לא מייצא טפי באתריה דרב יהודה רמו ארבעים ותמוני כווי בדנא אויל דנא בשיתא זווי פרים רב יהודה שיתא שיתא בזווא

וכן אמר רבה גרם. רש"י גרם וכן אמר רב ופליג אמר"ד צ"ל מי שמת (ב"ב דף קמ"ג) ושם ד"ה לה) נכסים ששכחו מחמת עמלמן של אחין השבח לעמלמן וקאמר דאפי' שזכו מחמת טרחם של משצתיין כי הכא דשחל פדריסא השצתינו לאמלע והוה מימיה שחולק רבא על רב דהתם רבא קאמר ולא

מיימי התם מילמיה דרבא ונראה דגרס רבא וכן צפסר ר"ת ולא מדברי רב חסדא הוא (ה) שהגמ' מציא שמעשה כיוצא בזה בא לפני רבה ופסק דהשצתינו לאמלע כמו רב חסדא והציאו הגמרא משום קושית אביי דא"ל צ"ל רבא לרבה מי דמי כו' ולא חשש רבה מקושיותיו וכן דהשצתינו לאמלע: **אמר רבא** פסק של רב חסדא ומטעם לקמיה דרבי אמר: **וכי מה אכפת להו' לעבדבדי** וטעמיהו דרבהן מפרש צירושלמי הני עכברי רשעי' מינהו כד חמיין עיבור לא מסתייהו דלכלי אלא קריין למצריהו דלכלי עמהו והא דלמרינן בגמרא אמרו לו הריבא אובדות מהם הרבה מתפורות מהם י"ל דלדברי רבא קאמר אפילו לית ו' לך טעמא דמפרש צירושלמי מ"מ הרבה אובדות מהם:

א"ר לבור בלבד. וא"ת אס כן צפחות מכור נמי יוציא כמו לכו וי"ל דאין להם ריוח להטמן צפחות ומ"מ לפי חשבון הראוי להסתגר יוציא דלי אפטר שלא יתחסרו: **והא"ר** שאינו קלוף ג' סאין אבדו. וא"ת ואמאי לא חשיב צפחותינן אורו שאינו קלוף עם זרע פשתן כיון דלית להו חד שיעורא וי"ל דפשוט לו דצאורו מתחסר כל כך וצרישא גבי אורו קלוף לא חשיב זרע פשתן קלוף דשחל דינס חלוק:

מדה מרובה י' בורין. וא"ת אפי' ג' בורין או ג' מתנפחין לפי חשבון הסכומות העולה להם וי"ל דצ"י בורין עולה להם הנפוח חסרון של כור אחד ולא יוציא להם חסרות היינו כל החסרון לחסרון של כור אחד לא יוציא ולהכי נקט י' כורים לאפוקי פחות:

יוחנן עשרה בורין תניא גמי הכי כמה מדה מרובה עשרה בורין תני תנא קמיה דרב נחמן בד"א שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו אבל מדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך ביתו אינו יוציא לו חסרות מפני שמותירות א"ל וכי בשופטני עסקינן דיהבי בכיילא רבא ושקלי בכיילא זוטא דלמא בימות הגורן קאמרת "בד"א שמדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגורן אבל מדד לו בימות הגושמים אינו יוציא לו חסרון מפני שמותירות א"ל רב פפא לאביי א"כ לפקע כדא הוה עובדא ופקע כדא אבע"א משום איצצא: **מתני'** יוציא לו שתות לייין ר"י אומר חומש י"וציא לו שלשה לוגין שמן למאה לוג ומחצה שמרים לוג ומחצה בלע אם היה שמן מוזקק אינו יוציא לו שמרים אם היו קנקנים ישנים אינו יוציא לו בלע ר"י אומר אף להמוכר א' שמן מוזקק לחבירו כל ימות השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה: **גמ'** ולא פליגי ס'מר כי אתריה ומר כי אתריה באתריה דמר חפו בקירא ולא מייץ טפי באתריה דמר חפו בכופרא ומייץ טפי איבעית אימא משום גריגשתא הא מייצא טפי והא לא מייצא טפי באתריה דרב יהודה רמו ארבעים ותמוני כווי בדנא אויל דנא בשיתא זווי פרים רב יהודה שיתא שיתא בזווא

ס א ב מיי פ"ט מהל' נחלות ה' ד ועיין בהשגות ובמגד משה סגן עיין זו טושי"ע ח"מ ס"י רפ"ט ע"ג וט"ז: **סח** ג ד ה ז ח ט מ"י פ"ה מהל' שאלה ופקדון ה' ה סגן עיין פה טושי"ע ח"מ ס"י רפ"ט ע"ג וט"ז: **סכ** ט מ"י שם טושי"ע שם ע"כ מ"י שם טושי"ע שם טושי"ע י: **עא** ל מ"י פ"ה מהל' מכירה ה' ט סגן לאון קט טושי"ע ח"מ ס"י רכ"ט ע"ג כ' ודל"ה כ"ר"ן:

רבינו הנגאל

מתני' המפקיד פירות אצל חבירו הרי זה יוציא לו חסרות לחטים ולאורז וט' חצאי קבין לכוה. ואוקימנא באורז קלוף תנא וכן לכל כור וכור וכן לכל שנה ושנה. וקי"מא לך כחנא קמא דמתני' והוא שיעירב בין פירותיו ומסתפק מהן ויטני יודע כמה הוציא לברר החסרון אבל יחד לו קרן וזית אומר לו הרי שלך לפניך: **פ"ה** ר' יהודה אומר אם היתה מדה מרובה לא יוציא לו חסרות מפני שמותירות והני עלה בד"א שמדד לו בימי הגרנות שהפירות יבשחו מאד שהחוס מייבשן ומחזירין לו בימות הגרנות והו' שמוציא לו חסרות אבל אם מחזירין לו בימות הגושמים אין מוציא לו חסרות מפני שאורז הגשמים ומתנפחות ונמצאו מותרות. הוה עובדא שמילאי כדא בימות הגרנות חטים וכשהגיעו ימות הגשמים נתנפחו בכדא והיה פי הכדא סתום ונתקבעה הכדא איביית אימא משום איצצא: **מתני'** יוציא לו שתות לייין ר' יהודה אומר חומש. ולא פליגי במקומו של ת"ק הוה מסכין פי הדנא בשעה ולא היה לו מוצין לפיכך מוציא לו שתות בחסרון. (ט) פי' גריגשתא שם העפר שעושים ממנו כלי חסם כגון הדנא וכיוצא בה. יש עפר מוצין ויש עפר שאינו מוצין. באתריה דרב יהודה רמו [מ] ותמני כווי בדנא וכי' פי' במקומו של רב יהודה הוה נותנין א' טפוחין של יין בחבית והוה קונין החבית והוה שבתוכו ר' זווים וכאשר היה היין מתיישן ושוקען שמריו בתחתיתו היה מזהר רב יהודה לקניט למכור ו' טפוחין לזוז ל"י טפוחים בר זווין והוה דמי כל החבית נשארו י'

א' קנת ללא מה דרבינו לא גרם ולא מייץ טפי ר"ק ולא מייץ הא דלמילא לו שמות ולא משום דלעל ועי' מדשוס הרבני' א' צפסרין ודוקי'. (ג) נראה דחסר כאן וי"ל אבע"א נגריגשתא פי' נגריגשתא וי'. (ג) הוה נותנין מ"ט טפוחין של יין בחבית וי' והוה שבתוכו נשמה זוחים ולאשך וי' למטר ששה טפוחין חס ל"י טפוחים נשמה זוחים והוה דמי כל החבית נשארו י"ב טפוחים לז"ל וי"ב שבתוכו כאן בהתקף לזון רבינו.

(א) [מ"ז ע"ב] (ב) א' סגן ידע. ע"ב] (ג) א' סגן לחבירו מוזקק כל רש"ל (ד) [פסחים ג' ושי"ג] (ה) [פי' פירש"י ברכות לו, א' ו' ג' לא ק"ו] (ו) ג"כ נראה בחבית,

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה וכן וכו' מדברי רב חסדא הוא אלא שהגמרא:

לענין רש"י

מ"ל. דוחן. פט"ל [פני' ל.] סוג של דוחן. ארזיל"א [ארזיל"א]. חומר. טין.

מ"ל. דוחן. פט"ל [פני' ל.] סוג של דוחן. ארזיל"א [ארזיל"א]. חומר. טין.

מ"ל. דוחן. פט"ל [פני' ל.] סוג של דוחן. ארזיל"א [ארזיל"א]. חומר. טין.

מ"ל. דוחן. פט"ל [פני' ל.] סוג של דוחן. ארזיל"א [ארזיל"א]. חומר. טין.

מ"ל. דוחן. פט"ל [פני' ל.] סוג של דוחן. ארזיל"א [ארזיל"א]. חומר. טין.

מ"ל. דוחן. פט"ל [פני' ל.] סוג של דוחן. ארזיל"א [ארזיל"א]. חומר. טין.